

Samling af Afgørelser

Rettens dom (Fjerde Udvidede Afdeling) af 30. marts 2022 – Deutsche Lufthansa m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-342/17)¹

»Konkurrence – karteller – markedet for luftfragt – afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF, af EØS-aftalens artikel 53 og af artikel 8 i aftalen mellem Fællesskabet og Schweiz om luftfart – samordning af forskellige elementer af prissætningen af luftfragttjenester (brændstoffillæg, sikkerhedstillæg og betaling af en kommission af tillæggene) – udveksling af oplysninger – Kommissionens territoriale kompetence – begrundelsespligt – påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne – statsligt pres – samlet og vedvarende overtrædelse«

1. *Retslig procedure – stævningens indhold – formkrav – fastlæggelse af søgsmålets genstand – kort fremstilling af søgsmålsgrundene – fastlæggelse af anbringenderne ud fra deres indhold og ikke ud fra deres formelle kvalificering*

[Art. 263 TEUF; statuten for Domstolen, art. 21, stk. 1; Rettens procesreglement, art. 76, litra d)]

(jf. præmis 64-66)

2. *Konkurrence – administrativ procedure – kommissionsafgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse – identificering af de sanktionerede overtrædelser – krav, som følger af princippet om effektiv domstolsbeskyttelse – afgørelsens dispositive del skal være klar og præcis – vurdering – ordlyden af den dispositive del vejer tungere end grundene*

(Art. 101 TEUF; EØS-aftalen, art. 53; aftalen mellem Fællesskabet og Schweiz om luftfart, art. 8 og art. 11, stk. 2; Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 47)

(jf. præmis 75-78)

3. *Konkurrence – EU-regler – territorielt anvendelsesområde – Kommissionens kompetence – lovlighed under hensyn til folkeretten – gennemførelse eller kvalificerede virkninger af den ulovlige praksis i EØS – alternative fremgangsmåder – kriteriet om umiddelbar, væsentlig og forudsigelig virkning – rækkevidde, når der foreligger adfærd, der har til formål at begrænse konkurrencen*

(Art. 101 TEUF; EØS-aftalen, art. 53)

(jf. præmis 102-111, 123, 124, 130, 134, 136-139, 140-142, 150 og 151-156)

¹ – EUT C 239 af 24.7.2017.

4. *Annulotionssøgsmål – anbringender – inkompetence hos den institution, der har vedtaget den anfægtede akt – Unionens retsinstitansers prøvelse af egen drift – betingelse – overholdelse af kontradiktionsprincippet*

(Art. 263 TEUF)

(jf. præmis 175 og 176)

5. *Konkurrence – transport – konkurrenceregler – lufttransport – Rådets forordninger om gennemførelse af Unionens konkurrenceregler – anvendelsesområde – ruter mellem EU og tredjelande og EØS-ruter, med undtagelse af ruterne mellem EU og tredjelande – omfattet fra henholdsvis maj 2004 og maj 2005 – Kommissionens kompetence – rækkevidde – bevisbyrden for en overtrædelse og dennes varighed påhviler Kommissionen – anvendelse af en række indicier – hensyntagen til oplysninger fremkommet inden disse tidspunkter – betingelser for lovligheden*

[Art. 101 TEUF; EØS-aftalen, art. 53 og bilag XIII samt protokol nr. 21, som ændret ved Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 40/2005; Rådets forordning nr. 1/2003, art. 32, litra c), og nr. 411/2004, art. 1 og 3]

(jf. præmis 208-221, 229 og 235)

6. *Karteller – forbud – overtrædelser – aftaler og samordnet praksis udgør en samlet overtrædelse – begreb – praksis og ulovlig adfærd, som indgår i en samlet plan med et enkelt formål – vurdering – kriterier – samme formål og genstand – relevante indicier*

(Art. 101 TEUF; EØS-aftalen, art. 53; aftalen mellem Fællesskabet og Schweiz om luftfart, art. 8)

(jf. præmis 239-242, 253-261, 273-275, 285-287, 302 og 303)

7. *Karteller – konkurrencebegrænsning – bedømmelseskriterier – indholdet af og formålet med et kartel og den økonomiske og retlige sammenhæng for kartellets udvikling – sondring mellem overtrædelser med konkurrencebegrænsende formål og overtrædelser med konkurrencebegrænsende virkning – aftaleparternes hensigt om at begrænse konkurrencen – ikke-nødvendigt kriterium – overtrædelse med konkurrencebegrænsende formål – tilstrækkelig skadelig – bedømmelseskriterier*

(Art. 101 TEUF)

(jf. præmis 325-328 og 332-335)

8. *Konkurrence – EU-regler – materielt anvendelsesområde – adfærd pålagt ved statslige foranstaltninger – ikke omfattet – betingelser – statsligt pres, der kan udelukke enhver selvstændig adfærd fra virksomhedernes side – bevisbyrden påhviler den virksomhed, som har påberåbt sig dette – rækkevidde*

(Art. 101 TEUF og 102 TEUF)

(jf. præmis 346-350, 357 og 359)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kommissionen bærer en tredjedel af sine egne omkostninger.
- 3) Deutsche Lufthansa AG, Lufthansa Cargo AG og Swiss International Air Lines AG bærer hver deres egne omkostninger og betaler to tredjedele af de af Kommissionen afholdte omkostninger.